

Skal J. C. Svabosgöta leggjast niðanfyri Landsjúkrahúsið?

Tummas Pauli Thomssen: — Tað haldi eg avgjørt, men vegurin skal leggjast longri frá Landsjúkrahúsinum, enn tekningin í Sosialinum visti. Vegurin eigur at leggjast frá Dr. Dahlsgötu, so langt oman móti hetipórtinum, sum gjørligt, og heima eftir verandi vegi á tí útsprongda økinum, og yvir í vegin frá bryggjunni.

Knút Nolsøe: — Eg haldi at ferðslan skal leggjast uttanum økið við Landsjúkrahúsið. Hetta verður ikki gjørt við at leggja núverandi vegin niðanfyri Landsjúkrahúsið. Tá økið niðanfyri verður nýtt av sjúklingum, sum ganga uppi, so er hetta eingin loysn heldur.

Sostatt haldi eg, at øll ferðslan út á Argir og eftir Velbastaðvegnum átti at verði bundin saman við Heygsvegnum.

Sverri Olsen: — Tað hevur avgjørt týðning fyri tey eldru á røktarældini, at ferðslan verður beind burtur av sjúkrahúsinum har vegurin nú er.

Tá sjúkrahúsværkið ikki sleppur at byggja niðanfyri núverandi stovn, er rætt at leggja J. C. Svabosgötu har.

Av tí at projektaði vegurin er lagdur soleiðis, at nógvar sneiðingar vera á vegnum, sleppa bílar ikki at koyra við so nógvari ferð, og tað fer at beta um ferðslu óljóðið.

Frítíðarlógin: er uppskotið lagað eftir tørvinum?

sjónarmið

Í dag:

Kjartan Dalsgaard, skótaleiðari

Tað visir seg, at lógaruppskotið um frítíðarundirvising og serliga tann nýggi parturin um frítíðarvirksemi fær ójavna undirtøku, ella kanska beinleiðis móttøðu frá nokrum fáum kommunalpolitikkarum. Hesir óttast fyri, at tað verður ov dyrt fyri kommunurnar og at ræði verður flutt frá teimum til Landskúlafyrisingina.

Hvat er tað so, arbeisbólkurin vil hava lógarfest.

Fyri mær sær tað út til, at uppskotið miðar móti at rætta eina hjálpanði hond til tann partin av ungdominum, sum t.d. ikki luttekur í kvøldskúlunum ella í ítróttinum og hesi bæði umráðini verða stuðlað munandi við lógfestum peningaupphæddum.

Í uppskotinum um frítíðarvirksemi verða t.d. nevnd tónleikaskúlar, hornorkestur, talvfølog, frimerkjafølog, skótarørslur og ungdomsfeløgini.

Felags fyri øll hesi feløgini man tørvurin vera á hóskaði hølum og umsting av teimum. Nokur av hesum feløgum hava eisini ein tørv á tilskoti til instruktørølon ella til dagligan leiðara í kommununi, meðan onnur hava tørvin á dagligum leiðara á landsplani.

Í uppskotinum er skótarørslan eisini nevnt, tó uttan at nakar hevur spurt, hvønn tørv skótarir munnu hava.

Meðan tørvurin á hóskaði hølum og uttanumplássum, her serliga til nýstovnað skótarbeiði er nakað tann sami sum hjá øðrum feløgum, so er einki ynski frammi frá skótaleiðarum at fáa løn fyri tað sjálvboðna arbeiðið, teir gera millum teir 1700 skótararnar her á landi. Hetta vildi eisini verið imóti hugsjónini, skótarørslan byggir á.

Her vildi ein beinleiðis figgjarligur stuðul í mun til limatalið komið nógv betur við.

Hesin stuðul kundi verið til lutvísar figgjan av útgerð, luttøku í størri tiltøkum og møguliga sum samsýning til ungar leiðarar, oftast lesandi, sum fáa avisar uppgávur at loysa fyri felagið.

Hetta verður nevnt, tí ofta nýðast evnagóðir ungar leiðarar at fáa sær okkurt eykaarbeiði fyri at vinna sær nokur oyru. Hvi ikki geva teimum møguleikan at vinna hesi oyru innanfyri teirra ahugað?

Í § 22 í lógaruppskotinum verður nevnt at:

„Landskúlaráðið kann veita leiðarum og lærarum, sum luttaka í útbúgvingarskeiðum við atliti til frítíðarundirvising v.m. allan ella lutvísan stuðul. Tað kann fáa í lag, at skeið verða hildin.“

Tá ein lesur hetta, roknar ein

Einki ynski er frammi um, at skótaleiðararnir hjá teim 1700 forøysku skótunum, vilja hava samsýning, men ein figgjarligur stuðul í mun til limatal, ella til serlig tiltøk, hevði komið betur við, skrivur Kjartan Dalsgaard, sum er formaður Meginfelag Forøysku Dreingjaskóta, í sjónarmiðnum

við, at bæði skóta- og ungdomsleiðaraútbúgvingin er komin í eina fasta rammu, men gakk, so er bara slett ikki, tí við at lesa meira longur frammi, skilir ein, at her meinast við skólaleiðarar til sjálva frítíðarundirvisingina.

Hesi bæði dómi siga okkum, at her er gjørt ov lítið við at spyrja feløgini um hvønn tørv tey veruliga hava.

Tørvurin fyri okkara viðkomandi er leiðaraskeið á landsplani, so at dagliga arbeiðið kemur at falla lættari og dygdin í tí betri.

Nógvar av viðmerkingtonum til uppskotið, síðani tað kom fram á ting, siga, at Landskúlafyrisingin fær ov nógvald.

§ 11: Lógaruppskotið miðjar í móti, at frítíðarvirksemi skal lúka ymsar treytir, standa øllum í boðið eftir almennum eyðkennum og fara fram í egnaðum hølum ella á uttanduraplássum við neyðugum útbúnaði.

§ 12 nevnr víðari, at øll almenn holi skulu vera tøk ókeypis meðan onnur holi og uttandurapláss skulu vera til taks eftir reglum, góðkendar av Landskúlaráðnum, tá Landskassin hevur veitt stuðul.

Við at lesa § 11 og 12 fær ein at ivast, hvat meiningin er við hesum, t.d. tá landskassin hevur latið minni enn 10% av virðinum av skóthúsinum á Kambsdali. Hesi frítíðarhús við uttanum-

pláss verða í lotuni brúkt av ymsum ungdomum 140 samdøgur árliga til legur og leiðaraskeið. Kortini var einki í vegin fyri at planleggja ein komandi kommunalan veg mitt igjøgnum sjálvi húsin.

Tað kundi tí verið ahugavert at fáa at vita, hvat vald Landskúlaráðið hevur ella fær t.d. at hjálpa skótaleiðsluni at fáa byggiloyvi aðrastaðni til slíkt frítíðarhús, ið sjálvandi ikki skal liggja kroyst inni millum hús, ítróttarhøll og annað.

Við tað at lógin serliga nevnr bý/bygdarráð skal her vera skoytt uppi, at tað eru KFUM skótarbeiðini í 8 ymskum kommunum, sum í felag eiga hús í Kambsdali.

Hóast hesa viðmerking er tað greitt, at endamálið við lógaruppskotinum miðar móti, at tað almenna skal luttaka meira javnt og rættvíst í útreiðslunum til ymskt frítíðarvirksemi, soleiðis at ahugin hjá tí einstaka kemur at avgera luttøkuna og at figgjarliga útreiðslan verður meira jøvnt fyri øll uttan mun til ahugamal og evnir at luttaka í øllum.

Hetta má sigast at vera á rættari leið, og um lógin verður orðað soleiðis, at feløgini kunnu fáa figgjarligt iskoyti í mun til veruliga tørvin, so verður lógin tii frama fyri unga ættarliðið.

Fólkastýri???

Fólk vanliga hava ta sælu trúgv, at okkara samfelag er so og so demokratiskt. Vit hava eitt fólkastýri, sum ikki hevur sín makt her á klótuni. Men spyrst tú fólk, hvat tey meina, tá tey bretta sær á og reypa sær av okkara fólkastýri, eru tey skjót at svara: valrætt, demokratisk val, hugsa, skriva og gera tað, ið okkum lýstir.

Víst so. Vit hava eitt parlament, lógtíngið, við 32 limum. Lógtíngið tekur ofta avgerðir við eini atkvøðu í meiriluta. Demokratiskt. Men ofta eru hetta avgerðir, størar avgerðir, sum hava stóra ávirkan á samfelagið.

okkum øll, hvønn einstakan, uttan at vit — tú og eg — vita tað allar minsta. Vit kenna ikki málið. Vit hava onga høming av avleiðingunum.

Men tað gera tingmenninir, hugsar kanska tann umberandi lesarin. Og so skuldi tað heilaga landið verði vald forvarað. Utan eg fornermi nakran av teimum 32, fari eg at loyva mær at seta eitt spurnartekin. Og tað haldi eg, at eg kann loyva mær at gera, eftir at hava sitið undir nærum hvørjum orði hesa seinastu tingsetuna.

Tað sigur seg sjálvt, at hvør tingmaður kann ikki seta seg inn í hvørt mál og

kanna tað til fulnar. Tað gera nevndirnar. Men ferð eftir ferð týkist sum ein nevndirnar hava litla hylling á, hvat málið snýr seg um. Men málið skal igjøgnum. Vit hava ikki tíð at drála meira. Tingið skal heim. Lógin skal koma í gildi.

Hetta kom eg at hugsa um, tá Tingið «viðgjörði» og samtykti lógina um fólkayvirli. Hon hevur jú við sær, at vit fáa persónnummar, og at latið er upp fyri skrásetingargrindini o.s.fr. Ein problematikur, sum er so størur, at eingin hevur fitt tak á honum.

Men hvussu var «viðgjörði»

in». Eg havi sett hana í gásar-eygu. Og so kunnu fólk sjálvi gera sær sínar tankar. Nakrir lógtíngsmenn vóru ívangsamir. Men eingin í samgonguni. Teir fylgja — um ikki allir — so blint við.

Alitið hjá lógarnevndini til málið visti greitt, at hópur av spurningum og ivamálum vóru ósvarað. Eisini visti alitið, at teir serkonu — edvirkini — vóru ósamt um ymskar grundleggjandi spurningar...

Einki kom fram um, um nevndin hevur spurt seg fyri okkara grannalondum, sum alt meira koma á aðrar tankar og ganga nýggjar leiðir.

Jóhann Mortensen, blaðmaður, hevur skriv-
að politisku viðmerk-
ingina

Men okkara demokratiska parlament tok avgerð. 17 mans atkvøddu fyri. Men hvørja áskoðan hevur fólk. Tað er her eg seti spurtartekin um, hvussu stórt virðið alt geipið um demokrati hevur.

Var hetta ikki eitt mál, sum átti at verði nógv meira viðgjört millum fólk, gjøgnum upplýsandi skriv, í feløgum á fundum o.s.fr.? Tað haldi eg avgjørt. Men meiriluta, sum við grein 13 í huganum helst kann metast við eitt minni lúdadiktatur, hvarði eisini hetta álvarsmálið igjøgnum.

